

Стояв же він на шельваху  
В цісарським дворі,  
Вмивався він, втирався він,  
Як гусь по воді;  
Умився він да сльозами,  
Ніхто го не чув,  
Стулився він на багнеті,  
На хвильку заснув.

Ой спить же він на багнеті  
В цісарським дворі,  
Та й сниться му, що ходить десь  
По синій горі,  
Та й кучері зачісує,  
Та й кучері в'є...  
Чом ненька ми не пише,  
Ци вна ще жиє?

Ой рада би-м, мій синоньку,  
Листок написати,  
Насипали могилоньку,  
Не можу я встати;  
Не можу я, соколоньку,  
Глибоко на дні,  
Насипали на рученьки  
Сирої землі.

І був би він в царським дворі  
Багато ще снів,  
Гукнув-бо дзвін на Стефані,  
А він ся збудив;  
Утер собі і личенько,  
Утер си і гвер...

Кров точиться по мармурі,  
А жовняр умер.

(1862)